

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 3 ГОДИНА XVI 2007 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

В БРОЯ

**РЕЛИГИИТЕ
ДНЕС - ВЗАИМО-
ЗАМЕНЯЕМИ
ИЛИ ФУНДАМЕН-
ТАЛИСТКИ?**

Четете на стр. 2

ДУМИ НА НАДЕЖДА

Посвещение на
водачите на
Евро-африкан-
ската дивизия

Улрих Фрикарт

По време на редовната сесия на Изпълнителния комитет на нашата дивизия водачите ѝ оцениха обстановката в църквата и нейните нужди, възможностите ѝ за служене и ефективността ѝ. След внимателно обмисляне те написаха това посвещение, надявайки се то да вдъхнови църковните водачи на всички нива на територията на нашата дивизия. В посвещението се казва:

„Няма по-велика чест за човека от тази да бъде приет от Бога като способен служител на Евангелието.

Продължава на стр.5

-те

ГРЯХА на УМИРАЩИТЕ ЦЪРКВИ

Изправих се пред 700 човека на църковно събрание в неделната вечер. Целта ми бе строго определена. Щях да им представя резултатите от работата на екипа ми от последните няколко седмици.

Изложението ми трябваше да протече лесно и необезпокоявано. Противно на очакването, времето ми, прекарано с тези хора, бе напрегнато и улорително. Веднага щом насочех вниманието им дори и към най-малкия от проблемите и излагах начини за решаването му, голя от ръце ме засипваше с мнения за това, колко грешах и колко далеч от истината бяха оценките на консултативния ми екип.

Въпросната църква се топеше през последните две десетилетия. Според гледната точка на мнозина от членовете ѝ обаче църквата бе здрава и преуспяваща. От моя гледна точка те просто отричаха очевидното.

През последните 20 години едно от най-големите благословения в живота ми бе възможността да изследвам и консултирам няколко хиляди църкви. Бил съм в стотици изпълнени с живот църкви, които са ме научили на безценни уроци.

За съжаление съм се сблъсквал и с хиляди, в които богослуженията западат, членовете им се обезсърчават, а влиянието на

вестта им над околния свят е незначително. Наскоро прегледах проведените от мен изследвания и консултации и се опитах да определя има ли общи черти между умиращите църкви.

Открих, че такива има - наричам ги „седемте гряха“ на умиращите църкви. Често те не само че не са взаимозаклучващи се, а напротив - произтичат един от друг. Надеждата ми е, че представянето им няма да се превърне в източник на обезсърчение, а напротив - ще се превърне в инструмент за избягването на проблеми, с които други вече са се сблъсквали.

1. Забравяне на доктрината

Един от консултантите ми присъства на библейски курс в църква, с която бяхме започнали дългосрочна работа. Било му казано, че на курса са и някои от най-изявените водачи в тази църква. За негово голямо изумление целият библейски курс се занимавал с един-единствен въпрос - „Може ли нехристиянин да отиде на Небето?“ След дълго разискване заключението било, че Бог в крайна сметка ще гопусне такъв човек в царството Си.

Ироничното в случая е, че според провежданите социологически проучвания хората, които не принадлежат към дадена църква, са по-склонни да се присъединят

към такава със силни и добре пазени доктрини. „Защо да губя времето си на място, в което хората не са сигурни в какво вярват? - пита се 29-годишната Ейми. - В света мога така и така да намеря достатъчно несигурност.“

2. Загуба на евангелизаторската страст

Не е изненадващо, че в западащите и умиращи църкви желанието за разнасяне на евангелската вест почти липсва. Интересна е една от главните причини за тази църковно апатия - много от възрастните пастори напълно са загубили евангелизаторската си страст. Църковните членове обикновено следват визията и се паят от страстта на своите водачи, особено когато те са пастори.

3. Загуба на връзка със съвременния свят

За съжаление много християнски църкви нямат никакъв досег с променящите се тенденции и ценности в съвременната култура.

Наистина има и църкви, които напълно захвърлят старите истини в търсенето си на пълно съответствие с обществото, в което служат.

Продължава на стр.8